

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická
Katedra anglistiky a amerikanistiky

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor práce: Jakub Gregor

Studijní obor: AJOP

Název práce: Adverbial Clauses in Newspaper Sports Discourse

Akademický rok: 2020/21

Vedoucí práce: PhDr. Petra Huschová, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Eva Nováková

Kritéria hodnocení		Hodnocení A – B – C – D – E – F
Všeobecná charakteristika	Splnění zásad zpracování práce a naplnění stanoveného cíle	A
	Logická struktura práce	
	Vyváženost teoretické a praktické části	
Teoretická část	Prezentace různých teoretických přístupů k řešenému problému	A
	Kritické posouzení prezentovaných přístupů a zvolení relevantní teoretické základny	
	Zpracování kvalitní teoretické základny pro realizaci praktické části	
Praktická část	Vhodnost zvolené výzkumné metodologie	B
	Aplikace zvolené výzkumné metodologie	
	Relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace získaných výsledků	
Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance zpracované literatury	A
	Kritický přístup ke zdrojům	
Formální stránka	Dodržení doporučených pravidel a norem formální úpravy (směrnice FF UPa, požadavky KAA)	A
	Kvalita vědeckého aparátu, příloh, tabulek a obrázků	
	Dodržení bibliografických norem	
Jazyková úroveň	Gramatická přesnost a komplexnost	A
	Slovní zásoba	
	Koheze a koherence	
	Interpunkce a stylistické aspekty	

Slovní vyjádření k hodnocení bakalářské práce:

Cílem práce je analyzovat vedlejší věty příslovečné v žurnalistickém stylu s přihlédnutím k jejich formální realizaci, pozici a významu.

Teoretická část práce je logicky a přehledně strukturovaná, založená na dostatečném množství relevantních zdrojů a diplomand se zdárně vyrovnává s terminologickým nesouladem u různých autorů; od věci by nebylo snad jen doplnit zvolenou klasifikaci příslovečných vět podle Quirka a kol. (kap. 2.1) o stručnou konfrontaci s dalším zdrojem. Způsob předkládání informací dokazuje, že pisatel se v tématu dobře orientuje a dokáže si vystavět dobrý teoretický základ pro praktickou analýzu. Ocenit lze i to, že popis žurnalistického stylu v kap. 3 se zaměřuje na jazykové prostředky, které jsou předmětem analýzy.

Nepřesnosti se vyskytují jen okrajově, např. u ztotožňování pojmů *nominal/relative clause* s větovou formou (kap. 1.2.1) nebo vztahu mezi diskurzem a registrem (kap. 3). Poněkud sporné je začlenění vět, které odrážejí pozici mluvčího (*disjuncts, comment clauses*), mezi ostatní příslovečné věty (*adjuncts*); také v praktické části jsou tyto výskyty zahrnuty pod *reason clauses* (př. [48]) nebo na hranici kategorie vět podmínkových (př. [51c]), přestože mají syntakticky jiný dosah (modifikují celou větu, nikoli jen přísudek) a odlišnou komunikační funkci.

Analýza korpusového materiálu je podrobná a výsledky pečlivě interpretované. Výzkum se neomezuje jen na frekvenci vět, ale zkoumá i distribuci podřadicích výrazů, pozici vět vzhledem k funkční větové perspektivě, účinek na zamýšlené adresáty apod. a nevyhýbá se ani víceznačným příkladům; většinu argumentů se diplomand snaží uvádět objektivně, tj. podkládat citovanými gramatikami. Poněkud sporné je jen pojetí tzv. *supplementive clauses*: z kap. 4.1.2 lze vykládat tak, jako by všechna tato adverbialia nesla stejný význam, zatímco podle Quirka a kol. (1985, s. 1124) je spojuje nefinitní forma a implicitnost významu, která se ovšem liší mluvčí od mluvčího. Nevyjasněná zůstává také povaha důsledkových vět (*result clauses*): V teoretické části jsou popsány jako samostatný typ, který se odlišuje od účelových vět (*purpose clauses*) nemodálním, faktickým významem (kap. 2.1.6, 7); v korpusu identifikovány nebyly – kromě př. [43a], zahrnutého do hraniční kategorie *supplementive clauses* –, ovšem kapitola 4.1.3 (s. 36) najednou vyznívá, jako by se jednalo o podskupinu vět *časových*: „This sets [the clauses of purpose] apart from temporal *to*-infinitive clauses that express the outcome of the situation depicted in the matrix clause, thus referring to a **result** that has already been achieved.“

Doplňující otázky k obhajobě:

- (1) Text poukazuje na okolnost, že pozice vedlejší věty může být ovlivněna funkční větovou perspektivou. Podle kap. 2. „the information introduced by a subordinate clause is often treated as if less important than that of a superordinate clause“ – vztahuje se toto tvrzení k jakýmkoli vedlejším větám? Jaký důsledek bude mít změna v pořadí vět u př. (2b)?
- (2) Věty uvozené spojkou *when* mohou mít podobnou funkci jako věty podmínkové (s. 33). Jaký je z hlediska vyjadřování (ne)skutečnosti/(ne)pravděpodobnosti rozdíl mezi spojkami *when* a *if*?
- (3) U časových vět (kap. 4.1.1) tvoří čtvrtinu spojek výraz *after*. Lze pro to najít stylistický důvod, popř. zobecnit, proč některé spojovací výrazy převládají, zatímco jiné jsou v menšině?

Výsledná klasifikace* (možnosti klasifikace – A, B, C, D, E, F)	A (výborně)
---	------------------------------

Dne: 18. 5. 2021

Podpis oponenta práce

.....

* výsledné hodnocení není průměrem dílčích známek